ZBIERKA NA VÝMENU OKIEN

v kostole BOŽIEHO MILOSRDENSTVA v Pliešovciach

V druhú nedeľu v každom mesiaci, vždy po sv. omši, bude pred kostolom pravidelná zbierka. Peňažné dary budú vyberať miništranti. Vyzývame veriacich, aby počas trvania zbierky na okná každá rodina prispela sumou minimálne 50 eur, môže byť aj po čiastkach, podľa finančných možností.

Veríme, že túto výzvu prijmete v dobrom a podporíte zbierku realizovanú na úžitok nám všetkým. Všetkým ochotným darcom vyslovujeme úprimné: „Pán Boh zaplať“!

Peňažné dary na výmenu okien v kostole Božieho milosrdenstva v Pliešovciach môžete posielať na číslo účtu v Slovenskej sporiteľni vo formáte IBAN: SK78 0900 0000 0000 7162 9025, správa pre prijímateľa: okná Pliešovce, IČO farnosti - 31938833, DIČ - 2021347526

Rôzne materiály na Rok Sedembolestnej Panny Márie nájdete na našej webovej stranke!

Pekný deň prajem,

píšem Vám v mene filmovej distribučnej spoločnosti Itafilm, ktorá za roky svojej pôsobnosti uviedla do slovenských kín stovky filmov, počnúc rozprávkami až po filmy pre náročného diváka. V poslednom období sme sa začali venovať distribúcií dokumentov, ktoré prinášajú nielen pozoruhodné témy, ale aj silný sociálny, duchovný a najmä ľudský odkaz. Takýmto filmom bol aj slovenský dokument Všetky moje deti o farárovi Mariánovi Kuffovi, ktorý naša spoločnosť uviedla do kín vo februári 2014. Film prekonal všetky očakávania. Záujem verejnosti dozvedieť sa viac o životnom poslaní farára Kuffu, o jeho práci s rómskou komunitou a šírení duchovna v tejto -pre mnohých zatratenej- menšine, bol neuveriteľný. Všetky moje deti sa stal divácky najúspešnejším slovensko-českým dokumentom v histórii. Tento fakt svedčí o tom, že verejnosť nie je ľahostajná a dožaduje sa filmovej tvorby prinášajúcej duchovné posolstvo, hlbšie zamyslenie sa nad otázkami viery, filozofie a náboženstva a predovšetkým iný pohľad na skutočné životné hodnoty. V náväznosti na úspech snímky Všetky moje deti nás upútal ďalší, tentoraz španielsky dokument Posledný vrchol, ktorý bude mať v slovenských kinách premiéru 12.júna 2014. Dovoľte mi v stručnosti Vám film predstaviť a poskytnúť Vám informácie o pripravovanej filmovej projekcii. Posledný vrchol je nevšedný dokumentárny film o španielskom kňazovi Pablovi Domínguezovi. Tento filozof, ktorý miloval Boha, ľudí a hory, tragicky zahynul vo svojich 42 rokoch pri zostupe hory Moncayo, posledného vrcholu Španielska s výškou nad 2000 metrov, ktorý túžil zdolať. Pre mnoho ľudí sa táto smutná udalosť stala momentom, kedy Pablo naplno ožil v ich srdciach. Dokument plný radosti a nádeje je vyrozprávaný so smiechom i slzami jeho rodinou, priateľmi, kolegami a študentmi. Film získal cenu Bravo, ktorú udeľuje Konferencia biskupov Španielska a ocenenie Združenia filmových scenáristov Španielska za najlepší dokumentárny film. V Českej republike mal Posledný vrchol tiež veľmi priaznivý divácky ohlas a na oficiálnej stránke filmu www.poslednivrchol.cz nájdete -okrem množstva článkov, fotiek a informácií- aj reakcie ľudí, ktorí film videli. Tu sú niektoré z nich:

„Konečne film, kde je kňaz kladná osoba, dokonca hrdina - režisér mal mimoriadnu odvahu nakrútiť tento film. Jeho úvodný príhovor bol veľmi pravdivý. Rada by som tento nevšedný dokument videla ešte raz. Myslím, že by si ho malo pozrieť čo najviac ľudí.“

„Čo ma pri Vašom filme oslovilo a obohatilo: uvedomila som si, že tiež poznám úžasných kňazov, ktorí nás prevádzajú životom, akí sú obetaví, aké veľké požiadavky a očakávania na nich kladieme a ako málo o nich vieme, o ich službe a vôbec o kňazstve.“

„Dotyk neba, smiech, plač, nádej, radosť, pokora, premena, jednoduchosť. Ťažko vyjadriť slovami, najlepšie vidieť a prežiť.“

Trailer k filmu si môžete pozrieť tu: http://www.youtube.com/watch?v=RItLs1hR48I

Ešte pred oficiálnou premiérou by sme si radi vypočuli Váš názor na film a jeho posolstvo. Chystáme sa preto zorganizovať špeciálnu bezplatnú predpremiéru filmu Posledný vrchol pre duchovných na Slovensku. Ak by ste radi prišli na predpremiéru, dajte mi prosím vedieť čo najskôr na túto e-mailovu adresu.

Následne s Vami zosúladíme miesto a čas premietania.

Ďakujem za Váš čas a tešíme sa na skoré stretnutie! ITAFILM

Časopis rímskokatolíckej farnosti v Sáse. Pre cirkevné účely. Redakcia si vyhradzuje právo na zmenu prijatých príspevkov. Náklad 180 ks, náklady na jeden kus cca 1 €. Adresa: Ul. Slobody 254/14, 962 62 Sása, tel. 045 381 13 16, farnostsasa@gmail.com Peňažné dary na opravy kostolov, fary a rozvoj môžete vyplácať na účet v Slovenskej Sporiteľni 71629025/0900. Gramatická korektúra - Slováci :)

ROK SEDEMBOLESTNEJ PANNY MÁRIE 2014

Rímskokatolícka farnosť Sása - Pliešovce - Bzovská Lehôtka

Katarínske zvesti

hlas našej farnosti

3(25)/2014

Lacey Sturm

Nenávidela som každého

Lacey Sturm (za slobodna Lacey Mosley) je speváčka americkej rockovej kapely Flyleaf. Svojimi myšlienkami, hudbou a rozprávaním svojho príbehu pomohla mnohým ľuďom.

Lacey sa narodila pred 29 rokmi do veľmi chudobnej rodiny, slobodnej mame, ako druhá zo šiestich detí. Boli odkázaní na pomoc iných a museli sa často sťahovať. Vždy, keď sa presťahovali a začali chodiť na novú školu, jej spolužiaci sa jej vysmievali kvôli okuliarom a oblečeniu, ktoré nosila. Čím však bola staršia, tým ťažší bol život a rútilo sa na ňu čoraz viac problémov. Jej

→

číslo Katarínskych zvestí

III. deň rodiny - 25. mája od 14.00 na fare

V programe: detský súbor z Brezna, Podjavorská muzika, divadielko Lupienku zo srdiečka, 5. súťažiacich disciplín. V súťaži o najlepší koláč odmena - 50% zľava na púť do Rumunska.

Zadarmo: guláš, pivo, kofola, káva, koláče, minerálka.

Všetko máme len teraz Vy nám chýbate. Príďte!

Tisíce fotiek z našich farských údalostí nájdete na našej webovej stránke!

Ešte o púti do Poľska

Mária, Panna Panien, Matka Božia, Kráľovná Pomoci, Prostrednica naša, Sedembolestná Panna. Mnoho mien a prívlastkov udeľujeme žene, ktorá napriek strachu, prijala slová anjela a stala sa Božou rodičkou.

Mária, nás, čo sme zodpovední za utrpenie Jej miloveného Syna, nášho Pána Ježiša Krista, "Miluje!"

Pod krížom, keď trpela, ako si ani nevieme predstaviť, nás dostala za svoje Deti a my ju za Matku. Je to jedna s najväčších milostí, ktorá nám bola Bohom dopriata. Ježiš nás tak veľmi miloval, že za nás dal svoj vlastný život a akoby to nestačilo, že kvôli nám bol bičovaný,tŕnim korunovaný, zhanobený, ubitý, On nám dal svoju Matku. Dal nám Matku, ktorá mu bola najlepšou priateľkou, učiteľkou. Kiež by pozemské matky dokázali milovať svoje deti tak ako nás miluje Mária. Ona nám nevyčíta rany, ktoré spôsobujeme jej Synovi, Ona nám nevyčíta bolesť a meče, ktoré kvôli nám museli preniknúť jej láskavé a sväté srdce. Miluje nás a chce aby sme sa všetci dostali do neba, skrze jej Syna.

Máme rok 2014, ktorý je zasvätený Sedembolsetnej Panne Márii. Keď som sa to dopočula bola som nadšená. Dostávame ďalšiu veľkú milosť. Mária je najbližšia Bohu a jej príhovor za nás tu na zemi je veľkou pomocou. Veď si spomeňme na Kánu Galilejskú, kde prosila za snúbencov a hoci ešte neprišiel Ježišou čas, vypočul ju a premenil vodu na víno. Modlime sa k Márii a s Máriou a určite sa nám podarí zachrániť si naše biedne životy.

Tak ako si budujeme vzťahy tu na zemi, či už s priateľmi, súrodencami,rodičmi aj vzťah s Bohom a Jeho Nevestou a služobnicou si musíme vybudovať. Nikto to za nás neurobí, len mi sami. Musíme sa naučiť stíšiť a v pokore, s láskou sa priblížiť k Bohu. Ale aj našim životom a našimi skutkami sa môžeme modliť a približovať nebu.

Môj vzťah s Máriou, Matkou Božou je vrúcny a silný. Pomohlo mi v tom asi to, že som od 11 rokov sirota. Prišla som o rodičov pri autonehode. Matka Božia zastúpila aj moju pozemskú matku a tak som si k nej vybudovala osobitý vzťah. Vždy keď som zhasínala svetlo a ostala v izbičke tma, modlila som sa k Panne Márii, aby bola pri mne a nedovolila aby, ma premáhal strach. Pred tým ako moji rodičia zomreli, som často mávala nočné mory a utekala som k maminke pod perinu. Keď už tu moja mama nebola hrozne som sa bála, čo budem robiť ak príde nejaká nočná mora. Ale dôvera a modlitba k Panne Márii mi pomohla. Už nikdy som nepotrebovala bežať pod maminkinu perinu, lebo Božia Matka ma skryla pod svoj svätý plášť, netrápili ma už nočné mory. Bolo mnoho ďalších situácií, pri ktorých som Božiu Matku prosila o pomoc a ona mi vždy pomohla a stála pri mne. Keď som dospela,trošku môj vzťah k Márii ochladol. Tak ako dieťa, ktoré vylieta z hniezda,má pocit, že všetko unesie na svojich krídlach, aj ja som myslela, že všetko zvládnem sama a nebudem už potrebvať pohladenie a lásku rodičov. Ale mýlila som sa. Ako márnotratný syn som sa vrátila pod ochranný plášť Nebeskej Matky a Ona mi otvorila svoju náruč a s veľkou láskou a porozumením ma prijala. Pomáha mi žiť tak, aby to bolo milé Bohu, aby som nezraňovala Jej svätého Syna a tak aby som sa mu približovala. M.P.

trojročnú sesternicu zbil na smrť jej nevlastný otec a Lacey bojovala s depresiou.

Jej mama im síce odmalička rozprávala o Bohu, ale keď mala Lacey 10 rokov, prestala v neho veriť. Nechápala, ako by mohol Boh toto všetko dopustiť. "Mala som málo sebaúcty, depresiu a veľmi som sa nenávidela. Myslím, že sa to odrazilo na vzťahoch s ostatnými ľuďmi. Nenávidela som každého. A tak moja situácia doma bola zlá." Aby unikla, Lacey začala brať drogy.

"Prvý krát som skúsila drogy, keď som mala 10 rokov. Tajila som to pred ľuďmi zo školy, a stále som mala pocit, že je to zlé, viete...vedela som, že je to zlé. Ale potom, keď som mala 13, spoznala som ďalších ľudí, ktorí drogovali, a padla som do toho ešte hlbšie. Spravila by som čokoľvek, čo by som mohla, viete? Pokúšala som sa pochopiť, kto som, a čokoľvek, čo ma oddeľovalo od mojej rodiny alebo čo ma oddeľovalo od mojej situácie doma, bolo pre mňa úžasné, bolo pre mňa dobré." Problém sa však nestrácal, práve naopak, jej hádky s mamou boli čoraz vážnejšie, až nakoniec musela zasiahnuť polícia. "V šestnástich sa všetko zhoršilo. Musela som sa odsťahovať, pretože moja mama a ja sme každý deň bojovali. Bojovali sme slovne aj fyzicky. Bolo to veľmi kruté." Musela som ísť bývať ku starým rodičom do iného štátu. "Keď som sa tam presťahovala, stratila som prístup k drogám, ako som mala predtým. Nemala som dílera. A navyše mi naozaj chýbali moji bratia a sestry. Veľmi som ich ľúbila a každý deň som sa o nich starala - teraz som ich vôbec nevidela. Stratila som aj chlapca, s ktorým som chodila tri roky. Úprimne, stratila som dôvod sa zobúdzať každý deň." Život so starými rodičmi bol pre ňu úplne nový. "Je to vtipné, pretože som tak trochu zažila dva extrémy - Bola som naozaj chudobná, a potom som išla bývať k svojej starkej, ktorá bola naozaj bohatá. Pamätám si, ako som premýšľala: ''Je to naozaj toto? Je toto naozaj všetko, čo život môže ponúknuť? A ak je, nie som s tým spokojná.' A neverím, že to, čo ti svet môže ponúknuť, je dosť." Z Lacey sa stala priamočiara ateistka.

"Moja stará mama chodila do kostola. Najprv ma do toho nenútila, pretože som tam vážne nechcela chodiť," hovorí Lacey. "Mala som vážne problémy s kresťanmi. Nenávidela som každého, z koho som cítila, že nevie, aké je to byť mnou. Každý, kto vyzeral, že nezažil to, čo ja, sa mi zdal naivný. Každý, kto vyzeral, že je naozaj šťastný, sa mi zdal falošný - hlavne kresťania. Obraz, ktorý som si vybavila pod pojmom kresťanstvo, bol odsudzujúci a pokrytecký. Hneď ako niekto začal hovoriť o tom, že je kresťan, okamžite som ho vyzvala: 'Takže ty veríš v Boha, tak prečo sa stalo toto? A prečo sa stalo tamto?' A samozrejme, nedostala som žiadne odpovede, lebo deti, ktoré som vyzývala, nevedeli prečo veria tomu, čomu veria." So starou mamou sa často hádali, nebola tam o nić šťastnejšia. Nebola spokojná so svojím životom a jej pocity prázdnoty stále rástli. Nervovo sa zrútila, stratila dôvod žiť a rozhodla sa, že sa už nikdy nechce zobudiť. Ostrihala si vlasy a naplánovala si, že keď príde na druhý deň zo školy, zabije sa.

Keď sa však vrátila, jej stará mama bola doma, aj keď nemala byť. Bola veľmi nahnevaná, lebo videla, že s Lacey niečo nie je v poriadku. "Keď som sa ten deň, kedy som to plánovala urobiť, vrátila zo školy, moja starká mi začala vravieť, že potrebujem ísť do kostola. To, samozrejme, nesedelo. Pohádali sme sa. Bola naštvatá a vyhlásila, že už nesmiem fajčiť cigarety. To bola veľká vec. Ziapala som: 'V žiadnom prípade!' Potom sa so mnou ďalej hádala o tom, aké dôležité je chodiť do kostola. Len aby prestala kričať, povedala som, že pôjdem."

Na bohoslužbe kazateľ začal hovoriť kázeň, zrazu sa však zastavil. Povedal, že cíti, že Boh chce, aby rozprával o rodinách, o ktoré sa staral. "A tak začal hovoriť o tých zničených rodinách. V podstate opisoval môj život. Cítila som sa nepríjemne a myslela som si: 'Toto je divné. Je to len náhoda. Musíš odtiaľto vypadnúť. Musíš odtiaľto vypadnúť. Musíš odtiaľto vypadnúť.' A tak som vstala a išla som k dverám.

Muž, ktorý bol v kostole diakonom, ma chytil za ruku a povedal: 'Pán chcel, aby som ti niečo povedal. Nikdy si nepoznala pozemského otca. Boh ti bude lepším otcom, ako by mohol byť pozemský otec.' To ma šokovalo. Bola som tam ako zamrznutá. Nikdy som nepoznala svojho otca, ale toto naozaj upútalo moju pozornosť, pretože ten muž z kostola ma nepoznal.

Nič z toho, čo ten chlap povedal, ma nepresvedčilo, že Boh existuje, lebo mi bolo jedno, že som nikdy nemala otca. Ale chlapík pokračoval. Začal hovoriť o bolesti a o všetkom, čím som si prešla. Povedal to takým spôsobom, že som vedela, čo myslí. A čím viac hovoril o bolesti, tým viac sa moje srdce lámalo na milióny kúskov.

Potom povedal: 'Chceš, aby táto bolesť odišla?' A ja na to: 'Samozrejme, že chcem.' On odpovedal: 'Boh ti chce viazť bolesť. Ježiš zomrel, aby mohol odniesť tvoju bolesť sám, aby si nemusela mať bolesť. Odpúšťa všetky tvoje hriechy.' Nakoniec, keď som bola zúfalejšia ako kedykoľvek predtým, sa ma spýtal, či chcem, aby sa za mňa pomodlil, a ja som povedala áno." V skutočnosti však neverila, že by jej to mohlo pomôcť. Súhlasila len zo zúfalstva. "Mala som hlavu v dlaniach a on sa modlil, aby na mňa zostúpil Boží pokoj.Akonáhle povedal slovo pokoj, cítila som ho a všetka moja ťažoba sa zdvihla. Videla som, aká som bola, a tiež som cítila prvý krát Božiu lásku.

Videla som rozdiel medzi tým, kým som bola, a tým, kým je Boh, a aká odporná som bola. Videla som všetku moju zlobu, ale cítila som Božie objatie. Bolo to ako keby Boh hovoril: 'Milujem ťa takú, aká si. Milujem ťa so všetkou tvojou minulosťou, všetkými chybami, tvojím hnevom voči mne.' A všetko, čo Boh chcel, aby som spravila, bolo uveriť, že ma miluje. Práve vtedy to nebolo o veciach, ktoré som potrebovala zmeniť alebo ktorých som sa potrebovala vzdať. Len chcel, aby som verila, že ma miluje. Môj život sa odvtedy veľmi zmenil. Keď sa diakon za mňa modlil, uvedomila som si, že láska, ktorú som cítila k svojmu chlapcovi a aj k mojej rodine, bola nič v porovnaní s Božou láskou ku mne a ku nám všetkým. Keď som si uvedomila, že Boh ma miluje napriek tomu, aká otrasná som bola, začala som premýšľať - 'Kto som, aby som o druhých čokoľvek hovorila? Kto som, aby som niekoho nenávidela, keď ma Boh miluje napriek všetkému?' Láska bolo to, čo ma udrelo najsilnejšie. Cítila som, že mi je odpustené."

Spracované na základe rozhovoru: Lacey Sturm

http://www.mojpribeh.sk/zahranicne-pribehy/i19/

18. mája - Mariánska akadémia na Bzovskej Lehôtke o 16.00

25. mája - Deň rodiny od 14.00 na fare

29. mája - Nanebovstúpenie Pána, prikázaný sviatok

30. mája - začiatok Deviatnika k Duchu Svätému

30. mája/31. mája - Nočná hodina s Ježišom v Pliešovciach, príležitosť k spovedi, adorácia Sviatosti Oltárnej 0.00-1.00, o 1.00 sv. omša

8. júna - Zoslanie Ducha Svätého

8. júna - v Pliešovciach zbierka na nové okna

14. júna - zasadnutie FPR o 17.00

15. júna - farská zbierka

19. júna - Božie Telo a procesia

20./21. júna - duchovné cvičenia v Hronskom Beňadiku pre bunky

29. júna - sviatok sv. Petra a Pavla, prikázaný sviatok